هرکس عمدا مومنی را بکشد، تصمیم گیری در مورد قاتل به اولیای مقتول سپرده می شود؛ چه بخواهند او را بکشند و چه دیه بگیرند. و دیه ی مقتول سی شتر که وارد چهار سالگی شده اند و سی شتر که وارد پنج سالگی شده اند و چهل شتر باردار و آنچه در مورد آن صلح کنند، برای اولیای مقتول خواهد بود.

از عمرو بن شعیب از پدرش از جدش روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا دُفِعَ إِلَى أَوْلِيَاءِ المَقْتُولِ، فَإِنْ شَاءُوا قَتَلُوا، وَإِنْ شَاءُوا أَخَذُوا الدِّيَةَ، وَهِيَ ثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَثَلَاثُونَ جَذَعَةً، وَأَرْبَعُونَ خَلِفَةً، وَمَا صَالَحُوا عَلَيْهِ فَهُوَ لَهُمْ، وَذَلِكَ لِتَشْدِيدِ العَقْلِ»: «هرکس عمدا مومنی را بکشد، تصمیم گیری در مورد قاتل به اولیای مقتول سپرده می شود؛ چه بخواهند او را بکشند و چه دیه بگیرند. و دیه ی مقتول سی شتر که وارد چهار سالگی شده اند و سی شتر که وارد پنج سالگی شده اند و چهل شتر باردار و آنچه در مورد آن صلح کنند، برای اولیای مقتول خواهد بود. و این جهت تشدید دیه می باشد».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این حدیث بیانگر احکام ناشی از قتل عمدی مومن می باشد. و توضیح می دهد که اولیای مقتول که وارثان وی می باشند، بین انتخاب دو گزینه مختار هستند؛ اینکه قصاص بخواهند و در نتیجه حاکم قاتل را بکشد و جزای او را از جنس عملی که مرتکب شده قرار دهد؛ و اینکه به دیه ی مذکور در حدیث راضی شوند که عبارت است از: سی شتر که وارد چهار سالگی شده اند و سی شتر که وارد پنج سالگی شده اند و چهل شتر باردار؛ و چنانکه در حدیث مذکور آمده، اولیای مقتول می توانند بیش از این مقدار طلب کنند و با مقتول در مورد بیش از این مقدار توافق نمایند. سپس بیان می کند که این دیه - دیه ی قتل عمد - به دلیل عمد و قصدی که در قتل وجود داشته، دیه ی مغلظه می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58208